

Mijn constellatie

door Michel Gaudet

Mijn constellatie heeft zich bevestigd, beetje bij beetje kwam uit haar **nébuleuses**, een resem sterren, planeten, **de fondues lumineuses**, schitterende openingen, muziek, **aussi décelée dans les sonorités tonales**, de pauses, de percussies.

Mijn belangrijkste planeet is de beweging. Ze mobiliseert de grafische in-stanties, de ritmes van de doeken, de sculpturen, de vlucht der kleuren. Ze maakt mijn hele œuvre dynamisch, groot of intiem. Ze animeert belangrijke formaten en vitaliseert schilderijtjes en schetsen ...

Mijn heldere ster is te verklaren door het contrast, door de witte achtergronden, onbevlekt als sneeuw, waarover bevend fantastische borstels met sombere en matte sporen lopen.

Mijn vindingrijke ster is niet de minst geliefde. Ze zet mij aan tot zoeken, tot vondsten, tot de integratie van het reliëf, tot de draak die het doek verlaat, tot de blauwe jakobsschelp zoals in Compostella die een door een gouden stof wordt bestrooid ...Want goud is mijn vriend die soms mijn tekening benadrukt en haar een **préciosité de complétude** verleent.

Maar mijn constellatie kan ruw zijn, **écrasant les couleurs, les projetant, les malaxant, les rompant volontairement d'oppositions sonores d'où surgiront des masques hallucinés de polychromie éclatante** of mysteries en dreigend in hun schaduwbad; reliëfs kunnen hen vergezellen en hun fascinering accentueren.

Tegenover deze stormwinden stellen mijn planeten van humor, lichtheid en spontaneïteit de intelligentie van de gecontroleerde elegantie, het geëmancipeerde detail, het karikaturale silhouet, **la graphie nerveuse arachnéenne**, de stipte levendigheid. Ze stellen vaak magische kolommen samen waarvan de seriële lectuur het unitaire verticalisme ontdektElles composent souvent des colonnes magiques dont la lecture sérielle découvre la verticalité unitaire.

Er bestaan nog « middeleeuwse doeken met hoge kleurdensiteit waarin de evenwichts- en compositieoefeningen fundamenteel zijn. **Comme des palimpsestes ou des psautiers enluminés** zijn ze bedekt met inscripties, tekens, hernemingen, insnijdingen, maar in het contrast van hun paginaopmaak, in hun eventuele **encorbellements** zijn ze tonisch en sterk : èchte « schilderstukken ».

En asteroïden doven ook langzaam uit. Getooid met aardse deugden zijn ze niet verwaarloosbaar. Van de avondjurk tot de tafel uit buizen, van het tapijt tot het gastronomisch recept zijn ze boodschappers van het leven, van het polymorfisme, en liggen me uiteraard na aan het hart.

Toch is de ster van mijn twijfel aanwezig. Ze is zelfs onontbeerlijk. Vragend stelt zij mijn afkeer van het afgewerkte kunststuk, mijn weigering tot herhaling en mijn verlangen naar vernieuwing vast. Ze wekt mijn angsten op, maar in deze **galaxie mouvante** geselt ze me en stuwt me vooruit : het leven gaat voort, imperatief en veeleisend.

